

HEEL-NEDERLANDSE JONGERENBEWEGING, in 1951 opgericht op initiatief van een aantal jeugdleiders, die zich om Het Pennoen gegroepeerd hadden.

Het plan kreeg vaste vorm, toen kon worden gerekend op de belangrijkste medewerkers aan het Paascongres (1951) van de Vlaamse Jongeren en voornamelijk op hun voorzitter, Wim Jorissen. Zo ontstond de Heel-Nederlandse Jongerenbeweging, met afdelingen in de grote centra. Nieuw was het doordringen in de beide Limburgen. Congressen werden georganiseerd in Maastricht (1952) en in Brussel (1953). Inmiddels was de Heel-Nederlandse

Jongerenbeweging op 1 januari 1953 hervormd tot Heel-Nederlandse Beweging om haar ook open te stellen voor alle volwassenen.

De Heel-Nederlandse Beweging vond haar spreekbuis in het maandblad Het Pennoen, dat in juli 1954 de beginselverklaring van de Heel-Nederlandse Beweging publiceerde, die zich (zeldzaam feit in de na-oorlogse geschiedenis) uitsprak voor de vestiging van de heel-Nederlandse staat en ook opkwam voor een anti-kapitalistische maatschappij met inbegrip van bepaalde nationalisaties.

Wim Jorissen, die tijdens de kamerverkiezingen van 1954 in de politiek was gegaan, werd in de Heel-Nederlandse Beweging opgevolgd door Eugène de Facq, later door Staf Verrept.

Het Rodenbachjaar 1956 en de viering te Roeselare betekende een definitief einde van de afzondering van de nationalistische jongeren. De enkele honderden leden van de Heel-Nederlandse Beweging werden actief in de nieuwe drukgroepen. Vanwege het dubbel gebruik bleven nog enkel lezerskringen van Het Pennoen over.

JAN OLSEN